

rok tenni az ő felhívásának. Azt mondtam, hogy az államtitkár ur gyilkosok nyomozását eltussolta. Igenis

Állítom, hogy Sztranyavszky Sándor 1927 április óta tudja, hogy kik és hogyan követték el a csongrádi bombamerényletet.

Fűsiketítő zaj minden oldalon. A jobboldalon felugrálunk a képviselők és úgy kiabálnak Fábión felé. A szocialisták kórusban kiáltoznak, de egyetlen szavukat sem érteni az irtózatos lármában. Csak Peyer Károly hangja hallatszik ki: *Piroskáké barátja!*

Fábión Béla: Igenis állítom, hogy Sztranyavszky államtitkár tudja, hogy miképpen folylt le a bombamerénylet és 1927 áprilisa óta tussolja.

Sztranyavszky államtitkár (indulatosan): *Nem igaz.*

Egyre növekedő zaj, mindenki kiabál a teremben, de egyetlen szót sem lehet kivenni a hangzavarból.

Zsitvay elnök ekkor

felfüggesztette az ülést.

A szocialisták a szünetet arra használják fel, hogy kórusban kiáltásuk Sztranyavszky felé: *»Menjen a helyéről!«* Egyetlen ember sem távozik a teremből a szünet alatt.

Mintegy három percig volt ez a helyzet. Ekkor Bethlen kiment a teremből, ugyanekkor Sztranyavszky Zsitvay Tiborhoz sietett és heves gesztusokkal magyarázni kezdett valamit.

Az izgalmas szünetbe félkettőkor szólnak bele újból a csengők.

Zsitvay elnök megnyitja az ülést és enun-ciálja:

— Fábión Béla képviselő urat rendreutasítom. Felszólítom Fábión képviselő urat, méltóztatnék idevonatkozó bizonyítékait előterjeszteni.

Fábión Béla

szólásra jelentkezik.

— Abban az esetben — kezdi —, ha én könnyelműen jártam volna el, ha nem érett volna hónapokon keresztül bennem az, amit kijelentettem, megérdemelném a legsúlyosabb elítélést és megvetést. Azonban tudomásomra jutott, hogy a csongrádi bombamerénylet ügyében 1927 áprilisában nagyon súlyos közfunkcionáriusok jártak Sztranyavszky államtitkár urnál és azt mondták neki, hogy Csongrádon mindenki tudja, kik követték el a bombamerényletet.

Nagy zajongás támad újból a jobboldalon.

— Állítom, hogy csongrádi és budapesti közfunkcionáriusok jártak Sztranyavszky államtitkárnál és elmondták, hogy Csongrádon már teljes bizonyítékok vannak arra nézve, hogy kik követték el a bombamerényletet. Nagyon sajnálom, hogy Greskovics képviselő ur nincsen jelen az ülésen, mert akkor rögtön tanut is tudnék állítani. Az államtitkár ur erre azt mondotta, hogy mindazt, amit neki elbeszéltek a tettesekről és arról, hogy a tettesekre miként lehet rábizonyítani a merényletet, foglalják írásba.

— Pontosan megmondom a dátumot is, 1927 április 8-án az államtitkárnak át is adták az írást. Az aktákról bizonyos följegyzések vannak birtokomban. Annyi közfunkcionárius tud erről, hogy az államtitkár ur nem fogja ezt letagadni.

Sztranyavszky államtitkár

már újból feláll.

— Nem olyan ügyről van szó — kiáltja Fábión felé —, amit egy parlamenti szócsatával el lehet intézni. A bíróság előtt akarok módot és alkalmat adni önnek arra, hogy bebizonyosodjék, kinek van igaza.

Ebben a pillanatban a szociáldemokraták a padot verve kezdik kiabálni Sztranyavszky és a jobboldal felé:

Idé való az ügy! Itt tessék letárgyalni!

Óriási zaj tölti be újból az üléstermet. Az elnök bejelenti, hogy a Ház a súlyos sértésért mentelmi elé utasította Fábión Bélát.

Peyer Károly: Nem lehet elkenni!

Felkiáltások a szociáldemokratáknál és az ellenzéken: *Eltussolás! Ujabb eltussolás!*

Fábión: Az a kérdés, adták-e önnek azt a hivatalos aktát vagy sem?! Az ülés véget ért.

Kedden a szegedi egyetemen is megkezdődött a zavargás

Fiatalkorú jogászok „eltanácsollák” a zsidó vallású hallgatókat, betörték az anatómiai intézetbe és be akartak hatolni a természettudományi intézetbe — Ablakon át menekültek el a diákok — A délutáni gyűlésen enyhült a helyzet

A rendőrség megakadályozott minden erőszakos kísérletet

(A Délmagyarország munkatársától.) Négy-napi rend és nyugalom után a budapesti egyetemi zavargások eseményei valamivel szelidebb változatban kedden Szegedre is áttértek. A rendőrséget nem érte váratlanul az ifjúság éretlenebb elemeinek rendbontó viselkedése, mert már napokkal ezelőtt értesült arról, hogy a különböző fakultásokon uralkodó csend csak látszólagos. A szegedi egyetemen

a golyák kisebb töredéke kedden felhagyott passzív magatartásával és megrohmozta azokat az egyetemi épületeket, ahol komoly tanítás folyt.

A legtöbbnyire jogászokból rekrutálódott csoport rendbontó törekvése azonban

a rendőrség gyors és erélyes közbelépésére minden vonalon meghiúsult.

Egy cédula az egyetem kapujában

A bizalmas jelentésekből a rendőrség már hétfőn este értesült arról, hogy az elsőéves ifjak egyrésze kedden reggel tüntetésre készülnek. Ezért kedden reggel hét órakor már megerősített rendőrszolgálat állt a városháza udvarán. Az egyetemi épületek körül detektívek cirkáltak. Az ifjúság mozgólódásáról az első jelentést kilenc óra tájban kapta meg dr. Buócz Béla rendőrfőtanácsos, a kapitányság vezetője.

A központi egyetem épületének ajtajára jóval nyolc óra előtt egy »bajtárs« a következő szövegű cédulát ragasztotta ki:

— A zsidó hallgatók ma nem jelenhetnek meg az előadásokon!

A kiragasztott cédulát azonnal észrevette az egyetem portása és lelépte a kapuról. Az első zsidó vallású hallgató kilenc óra előtt ment be az egyetem épületébe, ahol azonban ekkor még teljes rend és csend honolt.

Kezdődik!

A keddi tüntetés tulajdonképeni kiinduló helye a Szukováthy-téri bölcsészeti fakultás volt. A diákok a folyosókon tanácskoztak, majd

elhátárolták, hogy ma nem hallgatnak előadásokat.

— Gyerünk a központi egyetemre és verjük ki a zsidókat! — kiáltotta el magát egy bajtárs.

— Eljen a numerus clausus! Le a zsidókkal! — hangzottak el a felkiáltások.

A bölcsészeti kar épületébe már be sem mentek a zsidó vallású hallgatók. Mintegy nyolcvan főnyi csoport indult el zajongva a Dugonics-tér felé. A központi egyetem kapuján akadálytalanul hatoltak be a tüntetők.

— Jogász bajtársak ne tanuljatok együtt a zsidókkal! — kiáltották a bölcsészek.

Pillanatok múltán már egetverő éljenzés hallatszott az épületből. A zsidó vallású hallgatók azonban már előre megéreztek az eseményeket és jóval a tüntetők megjelenése előtt eltávoztak. Csupán egy zsidó vallású hallgató olvasgatót a könyvtárszobában, akit azonnali távozásra szólítottak fel.

A tanárok közül először dr. Polner Ödön figyelt fel a folyosói zajongásokra. Amikor látta, hogy csak a katonai hallgatók maradtak benn a teremben, a többiek a tanteremből kivonulva éltetik a numerus clausust, erélyesen szolt rá a tüntetőkre:

— Aki nem akarja végig hallgatni előadásomat, azonnal hagyja el a termet!

A felszólítás után csak a katonai hallgatók maradtak a padokban, a többiek tüntetni mentek.

A központi egyetemről a megsokasodott »bajtársak«

az anatómiai intézet felé vonultak,

ahol azonban már rendőri készség várta a tüntetőket. A »bajtársak« meghökkenek a rendőrök láttára, majd egyenkint a hátsó kapun sompolyogtak be az épületbe.

Az anatómián az elsőéveseknek éppen laboratóriumi órájuk volt. A laboratóriumi teremben tartózkodott nyolc zsidó vallású hallgató is. A tanteremben az egyik tanársegéd tartott előadást, amikor hirtelen nagy robajjal kivágódott a hatalmas ajtószárny. Tányérsapkás jogászok jelentek meg az ajtóban. Harcias hangulat uralkodott soraik között, amikor egy öblös hang elkiáltotta magát:

— Zsidó hallgatók itt nem tanulhatnak! Eljen a numerus clausus!

A laboratóriumi teremben, ahol békés tu-

dományos munka folyt, óriási meglepetést és megdöbbenést keltett a jogászbajtársak hangos bejelentése. A kínos pillanatok csöndjét a tanársegéd törte meg.

— En patrónusa vagyok a Csaba-szövetségnek, de még sem helyeslem, ami itt történt. Ezek után pedig csak azt mondhatom, hogy a zsidó hallgatók okosan teszik, ha távoznak az épületből.

A keresztény vallású hallgatók erre kivonultak a teremből, ahol csak hat férfi és két női hallgató maradt vissza. A tüntetők magaviselete ekkor már olyan harcias volt, hogy a tanterembe szorult zsidó hallgatók menekülésre gondoltak.

A férfi hallgatók a laboratórium

A

KIS GARNIZON

Harry Liedtke és Hans Junkerman

brillians katona vigjátéka és a

FEHÉR ÉJSZAKÁK

expediciós film az észak sarkról.

Nem repríz! Nem repríz!

Csütörtöktől a Belvárosiban.

